

Til nr. 12.

I § 19, stk. 2, og § 25, stk. 1, som drejer sig om tvangsmæssig inddragelse af grundejere under et i sagens anledning oprettet vandværk, har man fundet det rigtigst at fastholde, at værket skal oprettes som offentligt, medmindre alle de grundejere, hvis bestående vandforsyningsanlæg skal afløses af tilslutning til vandværket, er enige i, at værket oprettes som privat. Baggrunden for dette er, at garantierne for driften af et offentligt vandværk antages større end garantierne for driften af et privat. I § 25, stk. 2, som drejer sig om tvangsinddragelse under et *allerede eksisterende vandværk*, synes det på den anden side urimeligt, at uvilje hos flere eller færre af de grundejere, som skal tilsluttes, skal kunne nødvendiggøre, at et i god drift værende privat vandværk overtages som offentligt for at gennemføre tilslutningen. Det foreslås derfor, at landvæsensretten i dette tilfælde skal kunne bestemme inddragelse under et privat vandværk, eventuelt på særlige vilkår — f. eks. at vedkommende grundejere ikke inddrages i et fælles økonomisk ansvar for vandværket, men alene bliver almindelige kunder.

Til nr. 13.

Det er fundet rimeligt at fastslå, at et privat vandværks indvindingstilladelse kun kan inddrages efter § 26, når vægtige grunde taler for det.

Til nr. 14.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 15 og 16.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 5. Udgangspunktet for tidsfristen for tilbagekaldelse efter § 30, stk. 1, og for første tilbagekaldelse efter § 30, stk. 2, må med hensyn til de pågældende vandingsanlæg normalt være kommunalbestyrelsens tilladelse.

Til nr. 17.

Man har i opregningen i begyndelsen af paragraffen medtaget reglen i § 30, stk. 2, om ophør af tilladelse til vanding, idet denne regel kan få betydning ved vanding fra overfladevande, som ikke omfattes af vandloven. I øvrigt er ændringerne redaktionelle.

Til nr. 18.

Det findes rimeligt at undtage også beholdere, som alene anvendes til ensilagesaft, eller som alene anvendes til ajle og ensilage-saft, fra kravet om tilladelse fra sundhedsmyndigheden.

Til nr. 19.

De pågældende ord foreslås slettet, da det følger allerede af § 40, stk. 1 og 3, og af sidste pkt. i § 69, at der normalt ikke kan gives erstatning for sådanne forbud.

Til nr. 20.

Ændringsforslaget tilsigter at give en almindelig adgang til at undlade individuelle indvarslinger og meddelelser i tilfælde, hvor etableringen af beskyttelsesområdet må antages uden større praktisk betydning, navnlig i fuldt kloakerede områder.

Til nr. 21.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 19.

Til nr. 22.

Der findes i Århus et kommunalt overfladevandsanlæg, som alene leverer industri-vand til forskellige benyttelser, hvor vandets renhed er af mindre betydning, f. eks. spuling, køling og kedelfødevand. For sådanne vandforsyningsanlæg kan det næppe være nødvendigt at fastsætte et beskyttelsesområde efter § 45. Ændringen tager sigte herpå.

Til nr. 23.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 21.

Til nr. 24.

Ændringen er en følge af ændringsforslag nr. 20.

Til nr. 25.

Ved ændringsforslaget gøres det klart, at der i tilfælde, hvor en kommune har sit vandforsyningsanlæg liggende i en anden kommune, kan skrives ind over for anlægget både af den vandforbrugende kommunes sundhedskommission og af sundhedskommissionen i den kommune, hvor anlægget ligger.

Til nr. 26.

Ved ændringsforslaget gives der mulighed for at lade stadfæstelsesbeføjelsen gå over